

ελ. 121-122·
643-644· Κ.
ο καιρού]· Β.
ος Ρούσσοζ»,
ν, 23.5.1990
.8.1992 [ββ.:
λος, εφ. Νέα,
, 25.12.1994
, 19.11.1996
ικά κείμενα,
σιλείου, εφ.
B), 2.4.2004

A.Z.

Ποιήτρια,
δειό Αθη-
η Ν. Αμε-
εχνία. Την
δικό *Νέα
λούς γνω-
νούς ποιη-
, Federico

απημένου
4)· Χνάρια
· Τα τετρά-
· Λύκαινα
ων (1972)
εδ.) [αυτο-
όμο Ποιή-

ήμες που
έτειες της

Α, σελ. 60-
ο και τη ζωή

M.G.M.

Σπούδασε

[μυθιστ.]·
της έχουν
πο (1997)

ανία αλλά
θεματικός
αγεία της
η, μακριά

Η.Μ.
σπ.
Τη
*Κρο
Δη
Βλ. Κ.
Σ. Αλ
377-3
24, 31
τόμ. 7,
210-2
Σαχίντ
502, 5
Αμ. Χ
Δημ. Ε
κινή ετ
φου»,
γκόποι
ψηλαφ
γκόποι
βλαιογρ
69· Σπ
291-30
ροφορ
13.11.
Rubi
λίδ, Ι
θηγητ
πρόε
νος τ
ερευν
ται κ
στής
Ασ
λάδα
του γ
ρικού
των 2
προσ
χυμέ
Μυθ
φώτυ
λάδα
θεωρ
της Α
1947
νέστι
σή τε
τον Ε
εκστ
ο Σ.

Ρούφος, Ρόδης (Αθήνα, 1924-1972): Μυθιστοριογράφος, δοκιμογράφος. Γιος του υπουργού του Ελευθέριου Βενιζέλου Λουκά Κανακάρη-Ρούφου. Σπούδασε νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Πήρε μέρος στην Αντίσταση και αργότερα στις ένοπλες ομάδες του ΕΔΕΣ του στρατηγού Ζέρβα. Εργάστηκε ως διπλωμάτης (1949-1967) και πρωτοστάτησε στις αντικαθεστωτικές εκδηλώσεις μετά την επιβολή της στρατιωτικής δικτατορίας. Συμμετείχε στην εκδοτική ομάδα των *Δεκαοχτώ κειμένων και των Νέων κειμένων. Συνεργάστηκε με τα περιοδικά *Εποχές², *Κυπριακά Γράμματα, *Νέα Εστία, Η *Συνέχεια.

Στη λογοτεχνία εμφανίστηκε το 1954, με το μυθιστόρημά του *Η ρίζα του μύθου*. Το έργο αυτό μαζί με τα επόμενα μυθιστορηματά του *Πορεία στο σκοτάδι* (1955) και *Η άλλη όχθη* (1958) αποτελούν μία τριλογία με τον γενικό τίτλο *Χρονικό μιας σταυροφορίας. Και τα τρία κυκλοφόρησαν με το ψευδώνυμο Ρόδης Προβελέγγιος.

Άλλα έργα: *Η *χάλκινη εποχή* (1960)· *Οι γραικύλοι* (1971) [μυθιστ.]· *Η μέρα της κρίσης* (1957) [θεατρ.]. Το 1970 εκδόθηκε ανώνυμα στην Ελβετία το βιβλίο του *Vérité sur la Grèce* (*Η αλήθεια για την Ελλάδα*: αγγλική μετάφραση *Inside the Colonels' Greece*, 1972, με το ψευδ. Athenian), ένα κείμενο πολεμικής και ενημέρωσης του ευρωπαϊκού κοινού για την τότε πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα. Δοκίμιά του, που είχαν δημοσιευθεί σε διάφορα έντυπα από το 1955 και εξής, κυκλοφόρησαν στον τόμο *Οι μεταμορφώσεις του Αλάρικου* (1971). Μετέφρασε *Ξενοφώντα και *Λόγγο. Μεταθανάτια εκδόθηκε ο τόμος *Επιλογή* (1973), με ποιήματα, διηγήματα και θεατρικά μέχρι τότε ασυγκέντρωτα.

Στα τρία πρώτα μυθιστορήματα του Ρ., αν και η σχέση ιστορίας και προσωπικού βιώματος παραμένει περίπου η ίδια με αυτή που συναντάμε στο υπόλοιπο έργο του, οι ιδεολογικές στάσεις και θέσεις είναι αρκετά πιο μανιχαϊστικές, απηχώντας άλλωστε και το ευρύτερο πολωτικό κλίμα της πρώτης μεταπολεμικής περιόδου. Η άμεση ανάμειξη στα κατοχικά και μετακατοχικά γεγονότα προσφέρει το μυθιστορηματικό υλικό, μολοντί τα αυτοβιογραφικά στοιχεία εν μέρει μόνο στηρίζουν τις μυθοπλαστικές κινήσεις του συγγραφέα. Χρησιμοποιώντας ένα προσωπίδιο, τη μορφή του Δίωνα, ο Ρ. δημιουργεί ταυτόχρονα ένα μυθιστόρημα συνέχειας, με τις διαδοχικές δοκιμασίες του ήρωά του ως περιστατικά μαθητείας στον κόσμο, αλλά και μια χαρτογράφηση της ιστορικής, πολιτικής και ιδεολογικής περιπέτειας της Ελλάδας μετά το 1940, περιπέτειας που άλλοτε προσωποποιείται και άλλοτε αντιμετωπίζεται αποστασιοποιημένα. Τα μετά το 1960 μυθιστορήματά του, έχοντας πάντοτε ως πεδίο αναφοράς τα ιστορικά γεγονότα, κατορθώνουν να εξισορροπούν γονιμότερα το εμπειρικό υλικό, την τεκμηριωμένη εκδοχή τους και τις μυθοπλαστικές ικανότητες του συγγραφέα. Τόσο οι περιγραφές όσο και οι διάλογοι και οι

μονόλογοι ακολουθούν γοργό ρυθμό, με σύντομες, κοφτές φράσεις και με εικόνες γεμάτες ένταση, πάθος αλλά και χιούμορ. Ακόμα, οι βιοθεωρητικές και κοσμοθεωρητικές αντιλήψεις του Ρ., χωρίς να ανάγονται σε ένα δυσδιάκριτο επίπεδο, περνούν λειτουργικά μέσα από τις συζητήσεις των χαρακτήρων, συνθέτοντας μια μορφή μυθιστορήματος ιδεών και δράσης, κατά τα πρότυπα του Α. *Malraux και του Α. Koestler.

Τιμήθηκε με το Έπαθλο Κώστα Ουράνη (1956) και με το Β' *Κρατικό Βραβείο μυθιστορήματος (1959).

Δημοσιεύθηκε βιβλιογραφία του συγγραφέα (1991).

ΒΛ. ΚΑΙ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ.

☞ Αλέξ. Αργυρίου, *Ιστορία της ελληνικής λογοτεχνίας*, τόμ. 6, σελ. 366, 377-379 και passim· Β. Βαρίκας, *Συγγραφείς και κείμενα*, τόμ. 1, σελ. 22-24, 317· R. Beaton, *Εισαγωγή*, σελ. 300, 333· *Η μεταπολεμική πεζογραφία*, τόμ. 7, σελ. 8-53· Δ. Κούρτοβικ, *Έλληνες μεταπολεμικοί συγγραφείς*, σελ. 210-211· Κυρ. Ντελόπουλος, *ΝΦΨ*, σελ. 353· *ΠΒΛ*, τόμ. 9Α, σελ. 127· Απ. Σαχίνης, *Νέοι πεζογράφοι*, σελ. 159-171· Δημ. Γρ. Τσάκωνας, *ΕΙΝΛ*, σελ. 502, 538, 539, 540-542, 545, 546, 602· M. Vitti, *ΙΝΛ*, σελ. 519 και σημ. 7· Αιμ. Χουρμούζιος, εφ. *Κθμ*, 28.10 και 4.11.1954 [ββ.: *Η ρίζα του μύθου*]· Δημ. Ραυτόπουλος, περ. *ΕπιθΤ* (Μάιος 1961), σελ. 505-508 [ββ.: *Η χάλκινη εποχή*]· Σπ. Πλασκοβίτης, «Σχόλιο στην πεζογραφία του Ρόδη Ρούφου», στο *Κατάθεση '74*, Μπουκουμάνης, 1974, σελ. 327-338· Θ. Δ. Φραγκόπουλος, *Δίαυλοι*, Διογένης, 1974, σελ. 220-228· Αλέξ. Αργυρίου, *Αναψηλαφήσεις σε δύσκολους καιρούς*, Κέδρος, 1986, σελ. 286-292· Θ. Δ. Φραγκόπουλος, *Κτέρισμα για τον Ρόδη*, Ευθύνη, 1990· Δ. Δασκαλόπουλος, «Βιβλιογραφία Ρόδη Ρούφου», περ. *Μαντατοφόρος*, τχ. 34 (1991), σελ. 49-69· Σπ. Πλασκοβίτης, *Γραφές και συναντήσεις*, Καστανιώτης, 1998, σελ. 291-303· Αγγ. Καστρινάκη, εφ. *Νέα*, 6.11.2004 [ββ.: *Το χρονικό μιας σταυροφορίας*]· Β. Καλαμαράς, «Ο Ρούφος της Άλλης όχθης...», εφ. *Ελτπ*, 13.11.2004.

A.Z.

Rubió i Lluch, Antoni (Ρουμπιό ι Λιουτς, Αντόνι· Βαγιαδο-
... ανός νεοελληνιστής. Κα-
...

ΕΛΛ
*γε
νοο
τέφ
(15.
εξέ
ταφ
σίνι
φρα
του
ση π
συν
της
Έ
stell
λανι
gure
Ren
λανε
ΒΛ. I
☞ Κ
Solà.
Bone
προς
περ.
histò

Rub
Μεξ
δότη
της Ν
Ο
τεχνί